

ŻYCIE I ŚMIERĆ

Tekst przewodni: Flp 1,21.

Zakres studium: Flp 1,19-30; 1 Tes 4,14-16.

Część I: Przegląd

Martin Luther King Jr. powiedział kiedyś: „Jeśli człowiek nie odkrył czegoś, za co warto umrzeć, to nie jest przygotowany, by żyć” (Cyt. w: Mark Water, *The New Encyclopedia of Christian Quotations*, Alresford 2000, s. 404). Apostoł Paweł wyraził podobną myśl: „Albowiem dla mnie życiem jest Chrystus, a śmierć zyskiem” (Flp 1,21). Nie są to puste słowa! Paweł naprawdę był gotowy umrzeć dla Chrystusa (Rz 14,8), co ostatecznie nastąpiło (2 Tm 4,6-8).

Cytując Ps 44,23 Paweł zwrócił się do Pana: „Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, uważają nas za owce ofiarne” (Rz 8,36). Tak więc jego słowa w Ga 2,20 nie powinny nas dziwić: „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany”. Paweł był gotowy umrzeć dla Chrystusa, gdyż z poświęceniem żył dla Niego. Dalej napisał: „Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego” (Ga 2,20). Tak więc Paweł był gotowy żyć i umierać dla Chrystusa i ewangelii.

Ta lekcja podkreśla trzy zasadnicze tematy:

1. Bóg wzywa nas do życia dla misji, a nawet do gotowości oddania życia dla Niego.
2. Śmierć jest porównana do snu, a ratunkiem przed nią jest zmartwychwstanie ciała, a nie nieśmiertelność duszy.
3. Chrystus wzywa nas do jedności w Duchu Świętym. Ponieważ uczestniczymy w duchowym wielkim boju, musimy nie tylko stosować właściwy oręż, ale także walczyć we wzajemnej jedności.

Część II: Komentarz

Ilustracja

John Bradford został spalony na stosie 1 lipca 1555 roku. Był on „kapelanem króla Anglii Edwarda VI i jednym z najślawniejszych kaznodziejów swoich czasów. Kiedy wieziono go do Newgate na egzekucję, pozwolono mu przemawiać, więc przez całą drogę z Zachodniego Londynu do Newgate wołał z więziennego wozu: «Chrystus! Chrystus! Tylko Chrystus!»” (Paul Lee Tan, *Encyclopedia of 7,700 Illustrations: Signs of the Times*, Garland 1996, s. 787). Podobnie jak Paweł, Bradford pełnił misję z całkowitym poświęceniem zarówno żyjąc, jak i umierając dla Chrystusa.

Żyć i umierać dla Chrystusa

Stwierdzenie Pawła w Flp 1,21 jest jednym z najbardziej zwracających uwagę we wszystkich jego listach. Jego gotowość życia dla Chrystusa i znoszenia wiążących się z tym trudności, a nawet poniesienia śmierci dla Niego, podkreśla nadzieję wyrażoną w poprzednim wersecie: „Według oczekiwania i nadziei mojej, że w niczym nie będę zawstydzony, lecz że przez śmiałe wystąpienie, jak zawsze, tak i teraz, uwielbiony będzie Chrystus w ciele moim, czy to przez życie, czy przez śmierć” (Flp 1,20).

Nieco zagadkowe wydaje się stwierdzenie Pawła, iż śmierć jest dla niego zyskiem. Co apostoł miał na myśli? Co dobrego może przynieść komuś śmierć? Zgodnie z pragnieniem Pawła wyrażonym w Flp 1,23, by „rozstać się z życiem i być z Chrystusem”, niektórzy twierdzą, iż Paweł oczekiwał przebywania w obecności Chrystusa natychmiast po śmierci. Jednak taka interpretacja jest niezgodna z wyraźnym biblijnym nauczaniem o śmiertelności człowieka porównującym śmierć do snu. Aby zrozumieć, co Paweł miał na myśli, kiedy skojarzył śmierć z zyskiem, warto rozważyć użycie słowa „zysk” (od gr. *kerdos*) i pochodzącego od niego czasownika „zyskać” (od gr. *kerdainō*) w innych fragmentach listów Pawła. W Flp 3,7-8 Paweł wspomina, że to, co wcześniej uważał za zysk (*kerdos*), teraz uważa za stratę w porównaniu z Chrystusem (Flp 3,7), to znaczy „wobec doniosłości, jaką ma poznanie Jezusa Chrystusa” (Flp 3,8). Dalej Paweł wyjaśnia: „Dla którego poniosłem wszelkie szkody (...) żeby zyskać [*kerdainō*] Chrystusa” (Flp 3,8). Tak więc Pawłowi śmierć kojarzyła się z zyskiem w tym sensie, że ostatecznie miał zyskać Chrystusa, kiedy ujrzy Go w dniu Jego powtórnego przyjścia (2 Tm 4,8).

Możliwe także, iż „zysk” (*kerdos*) w Flp 1,21 ma sens misyjny. W 1 Kor 9,19-23 Paweł używa czasownika *kerdainō* w kontekście misyjnym: „Oddałem się w niewolę wszystkim, abym jak najwięcej ludzi pozyskał [*kerdainō*]. I stałem się dla Żydów jako Żyd, aby Żydów pozyskać [*kerdainō*]; dla tych, którzy są pod zakonem, jakobym był pod zakonem, chociaż sam pod zakonem nie jestem, aby tych, którzy są pod zakonem, pozyskać [*kerdainō*]. Dla tych, którzy są bez zakonu, jakobym był bez zakonu, (...) aby pozyskać [*kerdainō*] tych, którzy są bez zakonu. Dla słabych stałem się słabym, aby słabych pozyskać [*kerdainō*]”.

W tej kwestii pomocny jest poniższy komentarz do Flp 1,21: „[Paweł] zabiegał o wywyższenie Chrystusa. Jeśli jego Pan postanowił, że najlepsze dla niego będzie żyć i składać świadectwo oraz służyć, apostoł pragnął godnie Go reprezentować. Jednak śmierć sprawiedliwego także może być mocnym potwierdzeniem skuteczności ewangelii łaski. Różnica między jego śmiercią a śmiercią tych, którzy umierają bez nadziei, byłaby tak wyraźna, iż jego śmierć okazałaby się *zyskiem dla królestwa Chrystusa*. Serca są poruszone i miękną pod wpływem spokojnej pewności i ufności tych, którzy zupełnie ufają Bogu, nawet w godzinie śmierci” (*The SDA Bible Commentary*, t. 7, s. 147). Paweł wierzył, że jego śmierć będzie kulminacją jego działalności misyjnej (Flp 2,17; por. with 2 Tm 4,6-7). Ponadto Paweł zapewne myślał o tym, że oddanie jego życia „zachęci Filipian do dalszej ofiarności albo (...) skłoni niektórych do studiowania wiary, której tak uparcie się trzymał” (tamże, s. 160).

Paweł postrzegał śmierć jako zysk, gdyż jego kolejnym świadomym doświadczeniem miało być zmartwychwstanie i spotkanie z Chrystusem w dniu Jego powtórnego przyjścia. Jednocześnie Paweł był pewny, że po śmierci będzie spoczywał w grobie aż do powtórnego przyjścia Pana.

Śmierć jest jak sen

Paweł porównał śmierć do snu (1 Tes 4,14-15), sugerując, iż po śmierci człowiek znajduje się w stanie nieświadomości. Jest to zgodne z nauczaniem Jezusa w ewangeliach (Łk 8,52-53; J 11,11-13). Przykładem tej prawdy jest narracja wskrzeszenia córki Jaira. Podczas gdy Mateusz i Marek stwierdzają jedynie, że zgromadzeni ludzie śmiali się z Jezusa, kiedy powiedział On, że dziewczynka śpi (Mt 9,24; Mk 5,39-40) Łukasz jako lekarz czyni bardziej precyzyjną obserwację: „I wyśmiewali go, bo wiedzieli, że umarła” (Łk 8,53). Ponadto w *Dziejach Apostolskich*, także napisanych przez Łukasza, śmierć Szczepana została potwierdzona stwierdzeniem, iż „zasnął” (Dz 7,60 BG). To samo jest napisane o Dawidzie (Dz 13,36).

Nawiązując do śmierci „ojców” Piotr mówi, że „zasnęli” (2 P 3,4). Bibliści dyskutują nad tym, czy jako „ojców” Piotr rozumiał poprzednie pokolenie chrześcijan czy też patriarchów. Jednak to nie jest istotne w naszej dyskusji. Tak czy inaczej, śmierć jest przedstawiona jako stan nieświadomości podobny do tego, w jakim znajdujemy się, kiedy zasypiamy głębokim snem wolnym od marzeń sennych. Zauważmy także, iż podczas zmartwychwstania Jezusa „wiele ciał świętych, którzy zasnęli, zostało wzbudzonych” (Mt 27,52). Ten fragment w *Ewangelii Mateusza* jest ważny nie tylko dlatego, że śmierć jest w nim porównana do snu, ale także dlatego, że wyraźnie wskazuje zmartwychwstanie ciała jako jedyny sposób na odwrócenie skutku śmierci.

Jak zauważyliśmy wcześniej, wiara Pawła, iż śmierć jest podobna do snu, była głęboko zakorzeniona w nauczaniu Jezusa i zgodna z poglądami wyrażanymi przez innych apostołów. Tak więc *Biblia* przedstawia śmierć nie jako inny stan świadomości, wbrew popularnemu pogładowi w tej kwestii.

Jedność w Chrystusie

Flp 1,27 rozpoczyna fragment (Flp 1,27-30), w którym Paweł przechodzi od omawiania własnego cierpienia do cierpienia jego adresatów w ich działaniu dla Chrystusa. W Flp 1,27 poruszone są dwa ważne tematy: Chrystusowa postawa oraz jedność. Wierzący są powołani do przykładowego postępowania oraz jedności wbrew nieprzejednanej opozycji i cierpieniu, jakie znoszą za wiarę w Chrystusa.

Paweł używa dwóch zasadniczych wyrażen, by podkreślić rodzaj łączności, jaka powinna cechować więzi między wierzącymi, mianowicie „jeden duch” i „jednomysłność” (Flp 1,27). Ten język wspólnoty przewija się przez cały list. W tym kontekście Paweł podkreśla, że Filipianie dopełnią jego radości „będąc jednej myśli, mając tę samą miłość, zgodni, ożywieni jednomysłnością” (Flp 2,2). W Flp 4,1-3 Paweł wskazuje, że jedność jest niezbędna dla wypełnienia misji.

W Flp 4,3 znajdują się cztery złożone słowa zaczynające się od greckiej cząstki *syn* („z” albo „wraz z”): *syzygos* („towarzysz”), *syllambanō* (dosł. „weź z nimi”), *synathleō* („walczyć z”) oraz *synergos* („współpracownik”). Paweł wymienia także kobiety, które współpracowały z nim w dziele ewangelii, obok innych „współpracowników” uczestniczących wraz z nim w misji.

Część III: Zastosowanie

Zastanówcie się nad poniższymi spostrzeżeniami, a następnie zadaj uczestnikom wspólnego studium pytania do dyskusji.

Jezus powiedział: „Nie jest uczeń nad mistrza ani sługa nad swego pana” (Mt 10,24). To pouczenie dotyczy między innymi odrzucenia, cierpienia, a nawet męczeństwa. W J 15,20 Jezus mówi: „Jeśli mnie prześladowali i was prześladować będą”. Jako pracownicy w dziele Chrystusa mamy być przygotowani na trudne czasy. *Biblia* objawia, że szatan działa pilnie w świecie, aby nie dopuścić do ogłoszenia ewangelii wszystkim narodom, plemionom, językom i ludom, zwłaszcza że „wie, iż czasu ma niewiele” (Ap 12,12). Dlatego lud Boży musi działać pilnie i gorliwie.

Tak więc Chrystus wzywa nas do życia dla misji. Jeśli umieramy uczestnicząc w realizacji naszych misyjnych zadań, będziemy spać snem śmierci w grobie oczekując zmartwychwstania w dniu powtórnego przyjścia Chrystusa. Bóg nie zapomina o tych, którzy umierają wierni przesłaniu trzeciego anioła. Otrzymują oni obietnicę: „Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w Panu umierają. Zaprawdę, mówi Duch, odpoczną po pracach

swoich; uczynki ich bowiem idą za nimi” (Ap 14,13). Teraz potrzebujemy wytrwałości (Ap 14,12). Zostaliśmy powołani, by wziąć swój krzyż i podążać za Chrystusem (Mt 10,38), aż do dnia, kiedy On zamieni nasz krzyż na koronę żywota (Ap 2,10). Póki to nie nastąpi, musimy działać razem wbrew naszemu wspólnemu wrogowi. Paweł mówi: „Gdyż bój toczy my nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich” (Ef 6,12). Zjednoczeni w Chrystusie i uzbrojeni w zbroję Bożą zwyciężymy!

Pytania do dyskusji

1. Przypomnij sobie czas, kiedy byłeś prześladowany z powodu religii. Jak cierpienie dla Chrystusa wzmocniało twoją wiarę?
2. Do jakiej misji powołał cię Chrystus? Jak wykonujesz tę pracę dla Niego?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia